

Iktatószám	Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás
			Tárgv 385.85
	Szerző	Hely	
	Cím Budapest feljajdulása.	Idő "1911"	
Forrás: Pesti napló	Személy		Helyszám
Bp. 1911 4/21	(Köt. v. füz.)		

Budapest feljajdulása.

*

A főváros közönsége holnap délután a Lágymányoson gyülekezik. Így hirdeti ezt az a plakát, melyet pár nap előtt ragasztottak ki Budapest utcáin. De a plakáttól a Lágymányosig hosszú az út s ezt az utat is a Közuti villamos kocsijain kell megtenni a közönségnek. A népgyűlés elé tehát nem sok bizalommal nézünk, mert nem hiszszük, hogy a Közuti villamos kocsijai eljutnak-e a Lágymányosig, ahol éppen a Közuti által teremtett közlekedési mizériák ostromozása céljából akar gyűlésezni a közönség. Ilyen messzire a Közuti kocsijai még köznapokon is csak véletlenségből jutnak el. Hát még olyan napokon, amikor a nép ennek a vállalatnak bűneit akarja ostromozni.

Am legyen akármekkora sikere a holnapi gyűlésnek, egyelőre az a lényeges, hogy a főváros polgársága megelégedte a csöndes bosszankodást befelé s most már nyilvánosan akarja elpanaszolni bajait, amelyek egy lelketlen vállalat kapzsisága folytán a nyakába szakadtak. S ez nagyon érdekes és sokat jelentő szimptoma. A világ minden nagyvárosa közt Budapestnek van a legindolensebb közönsége. Csak a kávéházak és vendéglők pincéreivel szemben türelmetlen, de egyéb dolgokban közönynyel, csodálatos türelemmel nézi a visszaéléseket, miket az ő rovására elkövetnek. Budapest egyik legelső vezető tisztviselőjétől hallottuk minap, hogy csodálja, hogy a főváros közönsége nem rombolja széjjel a Közuti vasút kocsijait, mert arra az elbánásra, melyben a Közuti részesíti a főváros közönségét, csak ilyen brutális cselekedet lehetne az egyelőre

tehető válasz. És ez a közönség, mely esztendőök óta türe, hogy a Közuti az ő kijátszásával, filléreinek jogtalan bezsebelésével gazdagodjék, türe, hogy a pénzeért egyáltalában ne, vagy csak félórai késedelmezzel szállítsák célja felé, ez a közönség végre rászánja magát arra, hogy egy tavaszi vasárnap délutánját ne a kávéházban, nem is valamely kiránduló helyen, hanem a Lágymányoson töltsé, hogy kiadja lelkéből a sok keserűséget, undort és gyűlöletet, melyet a Közuti okozta közlekedési mizériák keltettek benne.

A holnapi esemény tehát abból a szempontból esik elbírálás alá, hogy Budapest népe sokára feleszmélt s rájött arra, hogy jogában áll a főváros vezetőitől a botrányos állapotok orvoslását követelni. Tudatára ébredt annak, hogy van törvényhatósága, van polgármestere és rendőrsége s e fórumnak rendeltetése, hogy minden eszközzel védelmezzék meg egy olyan vállalat ellen, mely úgy az egyéneket, mint magát az egész fővárost következetesen megkárosítja, sőt existenciájában veszélyezteti. Mert azzal, hogy a Közutinak monopóliuma van bizonyos utvonalakon a közlekedés lebonyolítására, Budapest közönsége azelőtt a kényszerhelyzet előtt áll, hogy ezeken a vonalakon a Közuti szolgálatait vegye igénybe. De hogyan védekeznek, ha a Közuti megtagadja a szolgálatot. Mit tegyen, ha a Közuti elvállalja a továbbszállítását, de a tizenkét és husz fillér bezsebelése után nem megy tovább a második megállóhelynél. Ha konflissal, vagy kétfogatival akad ilyen bajunk, jelentést teszünk a rendőrségnél. Az akadékoskodó és okvetetlenkedő kocsis megfélemezésére és megbüntetésére van

paragrafus. De Jellinek Henrik ellen hol keresen a közönség védelmet? Hová forduljon, ha a pénzt elvették, de a szállítási díjat meg nem szolgálták. S ami ennél is lényegesebb, mit tegyen, ha a szállításra kötelezett vállalat képtelen a szállításra? Kitől kérjen kártérítést — nem is a tizenkét vagy husz fillérért, amit lefizetett, de a veszteségért, mely időben és ügyeinek késedelmes elintézése folytán érte. Ezekre és ezekre rug naponta a megkárosítottak száma s nincs rá mód, hogy jogállamban ilyen nyilvánvaló kártevés megtoroltassék. Pedig itt a törvényhatóság, rendőrség, közlekedési ügyosztály és közlekedési bizottság. A szemük előtt történnek ezek a botrányok, hisz minden megállóhely ennek a siralmas nyomoruságunknak a tanyáia. Lépten-nyomon verekedések folynak egy helyért s noha minden kocsiperronján akad utazó rendőr, a Zrínyi-utcában

még sem szereztek még tudomást arról, hogy Budapest utcáin micsoda csaták folynak. Ekkora magára hagyatottság mellett nem csoda, ha Budapest közönsége holnap kiáll az utcára és nyomoruságát mindazok füllébe harsogja, akiknek lelkén szárad ez a mai korrupt rendszer s akiknek gyöngesége vagy jól megfontolt érdeke okozta, hogy ez a villamos vállalat megszámlálhatatlan milliókat gyűjtött anélkül, hogy a keresetét becsülettel megszolgált volna.

A holnapi népgyűlés válasza nem csak a Közuti garázdálkodására, de válasza arra a fővárosi politikára is, mely ezeket az állapotokat előidézte. S a válasza örvendetes, mert tanúságot tesz amellett, hogy Budapest népe kezd beleszólni Budapest politikájába.